

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО СУБ'ЄКТІВ, ЩО МАЮТЬ СУСПІЛЬНУ ЦІННІСТЬ

Оскільки процедура банкрутства дозволяє забезпечити у першу чергу інтереси працівників підприємств (перша черга кредиторів) та інтереси інших кредиторів і боржника шляхом застосування процедури санації. Процедура санації у провадженні по справах про банкрутство є обов'язковою стадією. Завданням цієї процедури є залучення у справу санатора з метою переведення на нього боргу, або укладення мирової угоди чи застосування інших засобів, що дають змогу найбільш повно збалансувати вимоги кредиторів та обов'язки боржника.

Інтереси кредиторів та боржника у цій процедурі захищаються також за допомогою процедури порушення справи. Для боржника передбачено спеціальні передумови права на звернення до суду, що у свою чергу унеможливорює безпідставне порушення справи. Для кредиторів важливою умовою, що гарантує захист їх інтересів є обов'язкова публікація у офіційних друкованих засобах інформації повідомлення про знаходження у суді заяви про визнання суб'єкта підприємницької діяльності банкрутом.

Дана норма дає можливість забезпечити участь у провадженні у справі про банкрутство усіх кредиторів боржника з метою більш повного задоволення вимог кредиторів, що проявляється у забезпеченні усіх кредиторів рівними правовими можливостями при задоволенні їх вимог, реалізації їх прав і законних інтересів, забезпеченні конституційного принципу рівності усіх перед законом, у тому числі й в умовах, коли майна боржника недостатньо для повного задоволення усіх вимог кредиторів.

Важливою є норма, яка встановлює обов'язок боржника, у разі виникнення передбачених законом умов, звернутися до суду і ставити питання про відкриття провадження про банкрутство. Велику цінність мають особливі види суб'єктів справ про банкрутство, а саме, ті, які мають суспільну цінність:

- містоутворюючі;
- особливо небезпечні суб'єкти господарювання.

Містоутворюючим суб'єктом підприємницької діяльності визнається юридична особа, кількість працівників якої з урахуванням членів їх сімей становить не менш як половину чисельності населення адміністративно-територіальної одиниці, у якій розташована така юридична особа. Положення цієї статті про містоутворюючі суб'єкти підприємницької діяльності

застосовуються також до суб'єктів підприємницької діяльності, кількість працівників яких перевищує п'ять тисяч осіб.

Особливо небезпечними суб'єктами підприємницької діяльності визнаються суб'єкти підприємницької діяльності вугільної, гірничодобувної, атомної, хімічної, хіміко-металургійної, нафтопереробної, інших галузей, визначені відповідними рішеннями Кабінету Міністрів України, припинення діяльності яких потребує здійснення спеціальних заходів щодо запобігання заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу.

Докази, що підтверджують належність боржника до містоутворюючих суб'єктів підприємницької діяльності, суб'єктів підприємницької діяльності з кількістю працівників понад п'ять тисяч осіб або особливо небезпечних суб'єктів підприємницької діяльності, подає до господарського суду боржник.[2]

Також, однією з особливостей можна вважати, те що відповідно до статті 85 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»[2] під час розгляду справи про банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності, що має суспільну або іншу цінність для Автономної Республіки Крим або територіальної громади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування може звернутися до господарського суду з клопотанням не застосовувати до такого суб'єкта передбачені Законом процедури та припинити провадження у справі про банкрутство.

До клопотання додається рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, рішення ради органу місцевого самоврядування, прийняте виключно на її пленарному засіданні, про незастосування до відповідного суб'єкта підприємницької діяльності процедур та припинення провадження у справі про банкрутство, а також гарантії задоволення всіх вимог кредиторів за грошовими зобов'язаннями.

У разі якщо вимоги кредиторів такого суб'єкта підприємницької діяльності не будуть погашені протягом поточного та наступного календарних років, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування позбавляється права на повторне звернення до господарського суду із зазначеним у цій статті клопотанням, а провадження у справі про банкрутство щодо відповідного суб'єкта підприємницької діяльності здійснюється на загальних підставах.

При розгляді справи про банкрутство особливо небезпечного суб'єкта підприємницької діяльності учасниками провадження у справі про банкрутство крім відповідного органу місцевого самоврядування визнаються також центральний орган виконавчої влади, до компетенції якого нале-

жить сфера діяльності боржника, та за необхідності державний орган з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, з питань охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки, з питань геології та використання надр.

Продаж у справах про банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності, що мають суспільну або іншу цінність для територіальної громади, містоутворюючих та особливо небезпечних суб'єктів підприємницької діяльності, здійснюється виключно у складі цілісного майнового комплексу.

Якщо внаслідок повторного проведення аукціону (конкурсу) цілісний майновий комплекс не було продано, то продаж майна здійснюється частинами. У цьому випадку перелік такого майна погоджується ліквідатором з центральним органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або Радою міністрів Автономної Республіки Крим, до компетенції якого належить сфера діяльності цього підприємства – банкрута.

УДК 346.9 (043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ ЗАДОВОЛЕННЯ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ У ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА

Принципово в новій редакції Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» 22.12.2011р. (далі Закон) зазначено те, що вимоги кредиторів включаються до реєстру, як правило, на підставі ухвали господарського суду [1]. Закон містить порядок встановлення грошових вимог кредиторів на стадії розпорядження майном боржника у справі про банкрутство, в залежності від часу заяви вимоги і настання терміну виконання грошового зобов'язання.

У попередньому засіданні господарський суд розглядає всі вимоги кредиторів, у тому числі щодо яких були заперечення боржника і які не були внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, а також ті, що визнані боржником та внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, і вирішує питання про його затвердження.

За результатами розгляду вимог кредиторів в ухвалі зазначаються: розмір та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, які вносяться розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів; розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів; дата проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів; дата підсумкового засідання суду, на якому буде винесено ухва-